

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Križni put petkom i nedjeljom u 18.15 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 15 (605), 5. ožujka 2023.

KRALJICA

2. korizmena nedjelja

Preobrazba gledanja

*Na Gori preobraženja probudio si, Gospodine,
zaspalu vjeru svojih učenika i otvorio im oči
da te mogu gledati gledanjem novim
i spoznati tvoju slavu u djelima što ih činiš.
Daj i nama, Učitelju, snage uspeti se na Goru
i kleknuti pred podnožje tvoje da tvoja
blizina probudi zaspalu nam vjeru i rasvijetli
tamu našega pogleda na putu što je pred nama.
I kad siđemo s Gore na put koji si nam pripremio
daj da svijet i ljude gledamo očima novim
u svjetlu što blista s lica tvoga.
Svjetlo što nam ga dade nek' ne prestane
sjati u očima našim.*

I. čitanje (Post 12, 1-4a)

II. čitanje (2 Tim 1, 8b-10)

Evangelje po Mateju (Mt 17, 1-9)

KRISTOVO I NAŠE PREOBRAŽENJE

Dobro nam je ovdje ostati! Ostanimo ovdje! Ušančimo se! I takav stav obično čovjeka vodi polaganom umiranju. A Krist poziva: idemo dalje! Takva je bila Petrova reakcija u ugodnom događaju. Ostati na mjestu. Dok je Isusov poziv da se mora ići dalje tamo gdje se odvija život sa svim svojim paradoksima. Isus nije zato da se ostane na vizijama i čudesima. Ovim nam se nameće pitanje početka promjena svijeta.

To najbolje vidimo u Isusovom života, koji je primjer i simbol za cijelo čovječanstvo. Da bi se pomoglo drugome da se preobrazi potrebno je prije toga biti sam preobražen. Da bi svijet mijenjali potrebno je sam sebe promijeniti. Tako nas poučava Isus. A naše je ponašanje ipak drukčije. Mi uvijek zahtijevamo da se drugi promjene pa tek tada možemo razmišljati o svojoj promjeni. I onda se događa ovo: niti se mi mijenjamo niti se drugi mijenjaju.

Svijet ostaje trajno isti. Zar nemamo iskustvo iz svojih obitelji, prijateljstva, raznih drugih zajedničarenja. Uvijek čekamo od drugoga da bude taj koji prihvaća promjenu po našem savjetu, ali se sami ne mijenjamo. Na koncu se pokaže da se ne mijenjaju niti naši bliži niti mi. Trajno se trebamo mijenjati i obraćati. Teško onome koji se ne mijenja u sebi. Neki misle da su dobri jer se ne mijenjaju. A ipak i Isus se preobrazio i otvorio novi svijet. Čovjek se treba dva puta roditi. Prvi put bez vlastite svijesti, drugi put samo sa sviješću i u slobodi. Dok su ljudi mlađi po sebi rastu i time se mijenjaju, ali kad dođu u "zrelu" dob neki se zatvore i prestanu rasti.

Zapravo tada se počinje njihova životna krivulja spuštati. Ili se prihvaća rast i mijenjanje ili umiranje. Kad čovjek prestane rasti tada zapada u prvu zrelu krizu. To je kriza srednje dobi. Tada se doživljava svijet na jedan statična i nepromjenjiv način. Neki tada gube nadu u bolje, i ako nadvladaju krizu otvara im se novi život i nova nadanja. Ovo je vrijeme kada treba sebe prihvatiti odgovorno. Opasnost je da se izgubi "nada" u drugačijost. Bilo u samoga sebe bilo u drugoga. zato ne bi trebali nikada reći da nekoga potpuno poznamo ili da mu se "boljem" ne nadamo. Tada se događa smrt u braku ili prijateljstvu, u odnosima roditelja i djece.

Drugom se uvijek treba nadati, u drugoga vjerovati da može biti drukčiji i plemenitiji. Isto takav odnos treba imati i prema sebi. Kršćanstvo je po svojem životu poziv da se uvijek ide naprijed, da se uvijek mijenja. Mijenjanje ne znači nijekanje prošlosti i svoje tradicije, nego otvaranje i novo rađanje. Zato je konzervativizam nešto što nije u skladu s Objavom i s Isusovim ulaskom u ljudsku povijest. Isus dolazi u ljudski rod da ga preporodi. Da Stari čovjek postane Novi.

O rađanju Novog čovjeka i umiranju Starog isto govori Pavao i Augustin. Mi smo ljudi prema kršćanskom poimanju čovjeka bića putnici. Trajno smo u na putovanju prema obećanoj zemlji. Nigdje se ne zalijepiti i nigdje ne razapeti vječni šator. Samo je Bog definitivno mjesto. Od Boga smo proizašli i dok se u njega ne vratimo bit ćemo putnici. (Nemirno je naše srce dok u tebi Gospodine ne počine - Augustin). U ime kršćanskog i vjerskog poziva nikada ne treba "kapitulirati" niti stati u svojem razvoju. Nema ni jedne situacije koja bi nas "zapečatila" pred budućnošću. Za budućnost, za novog čovjeka, treba se boriti.

Uporni i otvoreni dosežu svoju puninu i cilj. Mi smo ljudi odgovorni za našu i svjetsku budućnost. Isus i Bog je u svim našim pothvatima zajedno s nama. Kao što je Bog obećao Mojsiju da će biti s njime i da vodi svoj narod naprijed, tako sada na osobnom planu Isus ostaje s nama na našem životnom putu. Svaki onaj koji prihvaća i usvaja ljubav kao princip svojeg življenja Isus je sigurno s njime da ga pomogne i da ga kuraži pred budućnošću.

Bog nas sve proglašava svojim sinovima i kćerima. Prije njega samo su nekima pridavali da su Božji, a s Isusom svi su ljudi proglašeni Božjim i svi su pozvani na zajedništvo s Bogom. Više nema razlike ni između muška i ženska, između nacija, kultura, rasa... Svi su ljudi Božji. Tako je Isus poslije svojega preobraženja postao vođa čovječanstva koje ide kroz pustinju prema svojoj obećanoj zemlji. Ipak svatko će trebati proći svoju probu. Prošao ju je i Isus.

Dapače kroz kušnju, koju nitko ne voli, svatko se pročišćava. Preskočit ju je nemoguće. Pa ni čudesno. Neka nam Bog dadne svojega Duha da nas preporodi i od starog Adama postanemo novi Adam (Krist).

Marijan Jurčević, OP